

Láska, ta nebezpečná věc

Petr Muk

Jako žár chce k sobě chlad
jako stín má slunce rád
jako smích má hodně slz
a ticho střídá chvíle hrůz

A v noci den a ve dne noc
a stále stejná klec
je láska má co jsem Ti dal
ta nebezpečná věc
je to co mi teď leží u nohou

Jako z knížky jeden list
co vůbec nemá smysl číst
jako prázdný renegát
co v jehlách ticha musí stát

Kdo to byl a kdo to chtěl
mít jednu duši ze dvou těl
půjdu spát a nemám strach
procházet se v temnotách

Teď, když v mých žilách
kousky ledu plavou
všechno co bylo
klesá dolů svojí vahou